

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-542/2011-01
ДАНА: 20.7.2011.године
БЕОГРАД

На основу чл. 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС број 101/10), члана 29. Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности (Сл.гласник РС бр.35/1), стални састав Високог савета судства, одлучујући по приговору Д.М. из Ниша, дана 20. јула 2011.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор Д.М. из Ниша изјављен против одлуке о престанку судијске дужности Првог састава Високог савета судства бр.119-05-00713/2010-01 од 14.6.2010.године и побијана одлука **СЕ ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Д.М. је била судија у Општинском суду у Нишу у време када је расписан оглас о избору судија опште и посебне надлежности кога је расписао Високи савет судства 15.7.2009.године и поднела је пријаву за избор судије у Апелациони суд у Нишу, Виши суд у Нишу и Основни суд у Нишу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године није изабрана за судију у судове за који је поднела пријаву за избор.

Против те одлуке изјавила је уставну жалбу.

Одлуком Високог савета судства бр.06-00-37/2009-01 од 25.децембра 2009.године у ставу 1 тач. 437. изреке констатован је престанак судијске дужности подносиоцу приговора закључно са 31.12.2009.године а у смислу одредбе чл.101 ст.1 Закона о судијама (Сл.гласник РС бр.116/2008). У одлуци је као разлог за престанак судијске дужности констатовано да подносилац жалбе – приговора није испунила критеријуме прописане одлуком о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова (Сл.гласник РС бр.49/2009).

Против те одлуке изјавила је жалбу Уставном суду.

Жалбени разлози се свде на следеће: пропуштање да јој се достави обавештење о постојању разлога за сумњу у њену стручност, оспособљеност и достојност, да јој се омогући увид у доказе како у погледу сумње у стручност, оспособљеност и достојност, тако и у погледу изабраних судија, да јој се омогући да се изјасни о чињеницама и доказима, да јој се достави образложена одлука, затим да су подаци који су коришћени проглашени службеном тајном и да су употребљавани подаци о личности противно Уставу и Закону, те да су свим овим пропустима повређена њена уставна права и права из Европске конвенције.

Приговара процедури избора, бави се питањем сталности судијске функције, приговара саставу у којем је радио Први састав Високог савета судства, његовој независности и непристрасности појединих његових чланова. Целим овим поступком повређено је њено право на правично суђење.

У одлуци Високог савета судства број 119-05-713/2010-01 од 14.06.2010. године наведено је да су се разлози за сумњу су се образовали у погледу стручности и оспособљености с обзиром на квалитет рада подносиоца жалбе. Д.М. је судијску функцију обављала у Општинском суду у Нишу као судија у парничној материји. У 2006. години она је имала знатно већи број укинутих одлука у односу на број укинутих одлука суда. Те године је њен проценат укинутих одлука износио 35,1%, а проценат укинутих одлука суда је у парничној материји износио 23,20%. И 2007. године Д.М. је имала 25,4% укинутих одлука што знатно премашује проценат укинутих одлука суда који је износио 20,35%. И у 2008. години проценат укинутих одлука је износио 24% и премашивао је проценат укинутих одлука суда у тој години, а који је износио 23,09%. Укупно у посматраном периоду од 2006. године до 2008. године проценат укинутих одлука Д.М. у парничној материји је износио 28,16% што знатно премашује проценат укинутих одлука суда који је у све три године износио 22,21%.

Осим тога у посматраном периоду Д.М. је имала више одлука израђених након законског рока. Тако је у 2006. години израдила 41 одлуку након рока од 30 дана, од којих броја одлука је 10 израдила након 60 дана. У 2007. години кандидат је израдила 16 одлука након рока од 30 дана, а у 2008. години број неизрађених одлука у законском року је износио такође 16. Овакав број одлука израђен након 30 дана представља и значајно прекорачење рока чиме се озбиљно доводи у питање право на суђење у разумном року и доводи у сумњу оспособљеност кандидата за вршење судијске функције, а такође указује на неоснованост рада подносиоца жалбе сходно члану 16 Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности које се привремено примењују до дана почетка примене одредаба чл.21 до 28 Закона о уређењима судова („Службени гласник РС“ бр.80/05).

За кандидата Д.М. су утврђени разлози за разрешење због нестручности и несавесности рада одлуком VIII Су.98/03, али Народна скупштина није донела одлуку о њеном разрешењу.

У смислу одредбе чл.5 ст.1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности из чл.1 ст.1 Закона о судијама у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности које ће донети стални састав Високог савета судства док је у ставу 3. прописано да жалбе односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, те да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе чл.5 ст.1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама стални састав Високог савета судства је дана 23.5.2011.године донео Правила за примену одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука Првог састава Високог састава судства о престанку судијске дужности (Сл.гласник РС бр.35/11).

Комисија Високог савета судства је Високом савету судства поднела предлог да се приговор Д.М. одбије, а предлог је заснован на чињеницама да је Комисија у поступку у смислу одредбе чл.8 Правила утврдила на основу извештаја о раду Општинског суда у Нишу извештаја о раду за судију Д.М. за посматрани период 2006, 2007 и 2008.година, те навода из изјаве коју је дала Д.М. на рочишту одржаном пред комисијом Високог савета судства од 17.6.2011.године, на основу извештаја Основног суда у Нишу Су.бр. VIII 404/11 од 11.07.2011. године и 21.07.2011. године и на основу Одлуке Великог персоналног већа VIII Су.бр. 98/03 од 27.10.2003. године, на основу чега је Високи савет судства утврдио следеће чињенично стање:

Из извештаја о раду подносиоца приговора у 2006. години утврђено је да је поступала у П материји. Укупно у раду је имала 498 предмета, укупно решених 385, , нерешених 190, процента испуњења норме износи 118,64%, 207 одлуку је урадила у року до 30 дана, 31 одлуку у року до 60 дана и 10 у року преко 60 дана. Разматрано је 116 пресуда по жалби, потврђено је 77 одлука што у процентима износи 60,2%, преиначено 6 одлука што у процентима износи 4,7 %, укинута је 45 одлука што у процентима износи 35,1%.

Из извештаја о раду Општинског суда у Нишу за 2006. годину утврђено је да је на нивоу парничног одељења број укунитих одлука исказано у процентима износио 23,1 %.

У 2007. години подносилац приговора је поступала у П материји. Укупно у раду је имала 489 предмета, укупно решених 340, нерешених 149, проценат испуњења норме је 104,91%, 209 одлука је урадила до 30 дана, 16 одлука до 60 дана. Разматрано је 112 пресуда по жалби, потврђене су 93 пресуде што у процентима износи 69,4%, преиначено 7 пресуда, што у процентима износи 5,2% и укинута 34 пресуде што у процентима износи 25,4%.

Из извештаја о раду Општинског суда у Нишу за 2007. годину утврђено је да је на нивоу парничног одељења број укинутих одлука исказано у процентима износио 21,7%.

У 2008. години подносилац приговора је поступала у II материји. Укупно у раду је имала 450 предмета, укупно решених 323 предмета, нерешених 127, проценат испуњења норме износи 105,54%. До 30 дана је урадила 220 одлука, 16 одлука је урадила до 60 дана. У погледу квалитета рада 82 пресуде су разматране по жалби, потврђено је 58 што у процентима износи 18%, преиначено 18 пресуда што у процентима износи 18,00% и укинутих 24, што у процентима износи 24,00%.

Из извештаја о раду Општинског суда у Нишу за 2008. годину утврђено је да је на нивоу парничног одељења број укинутих одлука исказано у процентима износио 22,8 %.

Чланом 13. Мерила је прописано да судија има задовољавајући квалитет ако број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука не прелази проценат за општински суд у грађанској материји 25%.

У посматраном периоду подносилац приговора није испунио критеријум стручности из члана 5. Правила, с обзиром да је њен квалитет рада у погледу укинутих одлука изнад просека парничног одељења, нарочито у 2006. години.

У 2006. години нема задовољавајући квалитет ни у складу са чланом 13. Мерила.

Такође, ако се се посматра проценат укинутих одлука подносиоца приговора на трогодишњем нивоу он износи 28,16% а трогодишњи просек укинутих одлука парничног одељења износи 22,5% што потврђује да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности.

Из извештаја Основног суда у Нишу Су.бр. VIII 404/11 утврђено је да је подносилац приговора у 2006. години имала 13 одлука израђених у периоду преко 60 дана, а да је просек парничног одељења у погледу одлука израђених у периоду преко 60 дана износио 11,03 предмета по судији.

Према томе, у посматраном периоду подносилац приговора није испунио критеријум оспособљености из члана 6. Правила.

Одлуком Великог персоналног већа Врховног суда Србије VIII Су.бр. 98/03 од 27.10.2003. године утврђено је да има разлога за разрешење судије суда у Нишу Д.П. због несавесног и нестручног вршења судијске функције. Велико персонално веће је утврдило да је подносилац приговора у 2002. години од одлука које је донела израдила и то: једну после 10 месеци, три после шест месеци, четири после пет месеци, четири после четири месеца и седам после три месеца.

У погледу стручности утврђено је да је исказано у процентима, а имајући у виду однос ожалбених и врсту донетих одлука вишег суда по правном леку у 2000. години именована имала 40,3% потврђених, 9,6% преиначених и 50,1% укинутих, у 2001. години 50%

потврђених, 2,43% преиначених, 47,57% укинутих, у 2002. години 36,36% потврђених, 61,62% укинутих, 2,02% преиначених и у 2003. години 35,57% потврђених, 22,22% преиначених и 41,86% укинутих одлука, с тим да је број ожалбених одлука у 2000. години 62, а у 2001. години 82 одлуке.

Велико персонално веће је одлуку упутило Народној скупштини РС, која није донела одлуку о њеном разрешењу.

На основу ове одлуке Високи савет судства је утврдио да је подносилац приговора недостојан, у складу са чланом 4. став 1. алинеја 2. Правила.

На рочишту одржаном 17.06.2011. године подносилац приговора није оспоравала податке о раду садржане у појединачној одлуци Високог савета судства број 119-05-713/2010-01 и у извештајима о раду подносиоца приговора и Општинског суда у Нишу.

На основу изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности Првог састава Високог савета судства те је услед неиспуњености услова прописаних одредбом чл.45 Закона о судијама те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности, оспособљености и достојности било места примени одредбе чл.101 ст.1 Закона о судијама а на основу коме је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, те је приговор одбијен и одлука Високог савета судства бр.119-05-00713/2010-01 потврђена у смислу одредбе чл.29 Правила у вези са одредбом чл.5 ст.1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора
2. Архви Високог савета судства